LIETUVOS RESPUBLIKOS PREKIŲ ŽENKLŲ ĮSTATYMO DEŠIMTOJO SKIRSNIO IR 56 STRAIPSNIO PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

2006 m. birželio 8 d. Nr. X-651
Vilnius

(Žin., 2000, Nr. 92-2844; 2002, Nr. 106-4744; 2004, Nr. 39-1272)

1 straipsnis. Dešimtojo skirsnio pakeitimas ir papildymas

Pakeisti bei papildyti įstatymo dešimtąjį skirsnį ir jį išdėstyti taip:

„DEŠIMTASIS SKIRSNIS GINČŲ NAGRINĖJIMAS. TEISIŲ GYNIMAS

49 straipsnis. Ginčus dėl ženklų nagrinėjančios institucijos

1. Valstybinio patentų biuro Apeliacinis skyrius nagrinėja ginčus, numatytus šio įstatymo 18 straipsnyje.

2. Vilniaus apygardos teismas nagrinėja ginčus dėl:

1) Valstybinio patentų biuro Apeliacinio skyriaus sprendimų;

2) ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia;

3) ženklo registracijos panaikinimo;

4) ženklo savininko teisių gynimo;

5) ženklo pripažinimo plačiai žinomu Lietuvos Respublikoje;

6) Bendrijos prekių ženklų pagal Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 90-101 straipsnių nuostatas.

50 straipsnis. Teisių gynimo būdai

1. Pareiškėjas, prekių ženklo savininkas ar jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti:

1) pripažinti teises;

2) įpareigoti nutraukti neteisėtus veiksmus;

3) uždrausti atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala;

4) atlyginti turtinę žalą, įskaitant negautas pajamas ir kitas turėtas išlaidas;

5) taikyti kitus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus teisių gynimo būdus.

2. Siekdamas užtikrinti įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus, taip pat draudimo atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala, vykdymą, teismas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją tiems asmenims pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą.

3. Kai asmens, kuriam priimamas įpareigojimas nutraukti neteisėtus veiksmus ar taikomos 50^4 straipsnyje nurodytos atkuriamosios priemonės, veiksmuose dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo nėra kaltės, teismas šio asmens prašymu gali įpareigoti jį sumokėti nukentėjusiai šaliai piniginę kompensaciją, jeigu taikant šioje straipsnio dalyje nurodytus teisių gynimo būdus atsirastų neproporcingai didelė žala tam asmeniui ir jeigu piniginė kompensacija nukentėjusiai šaliai yra priimtina ir pakankama.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, gindami savo teises, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises. Šis draudimas apima su šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu susijusios informacijos perdavimo sustabdymą arba, jei tarpininkas techniškai gali

tai atlikti, tokias teises pažeidžiančios informacijos pašalinimą, arba draudimą gauti šias teises pažeidžiančią informaciją. Toks teismo sprendimo įvykdymas neatleidžia tarpininko nuo atsakomybės už veiksmus ar neveikimą, susijusius su tokios informacijos laikymu ar perdavimu, buvusiu iki šio sprendimo įsigaliojimo.

5. Nagrinėjant ženklo savininko teisių pažeidimo bylą, atsakovas turi teisę pareikšti priešieškinį dėl ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia.

6. Ženklo savininkas turi teisę kreiptis į teismą prašydamas uždrausti Lietuvos Respublikos teritorijoje naudoti Bendrijos prekių ženklą pagal 2003 m. balandžio 16 d. Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (Europos Sąjungos valstybių narių) ir Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos sutarties dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų U priedo „Stojimo akto 20 straipsnyje nurodytas sąrašas. 4. Bendrovių teisė. C. Pramoninės nuosavybės teisės“ nuostatas dėl Bendrijos prekių ženklo.

50[1] straipsnis. Teisė gauti informaciją

1. Nagrinėdamas ginčą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, teismas, remdamasis ieškovo pagrįstu prašymu, teismo proceso metu gali įpareigoti asmenis nedelsiant pateikti informaciją apie šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių ir paslaugų kilmę ir platinimo būdus, ypač:

1) šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių (paslaugų) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenine bei mažmenine prekyba užsiimančių asmenų, kuriems buvo skirtos nurodytos prekės (paslaugos), vardus (pavadinimus) ir adresus;

2) duomenis apie pagamintų, patiektų, gautų ar užsakytų šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių kiekį ir kainą, kuri buvo sumokėta ar turėjo būti sumokėta už tas prekes ar paslaugas.

2. Pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją gali būti įpareigoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidėjai, kiti asmenys, kurie turi komerciniais tikslais savo žinioje šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes, kurie komerciniais tikslais naudojasi šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančiomis paslaugomis arba kurie komerciniais tikslais teikia paslaugas, kurias tretieji asmenys naudoja darydami šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą, taip pat tie, kurie nurodytų asmenų nurodymu dalyvauja gaminant ar platinant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes arba teikiant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias paslaugas.

50[2] straipsnis. Įrodymai

1. Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalauti juos iš priešingos šalies šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių skaičiaus atrankinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad buvo šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas.

2. Jeigu šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas padarytas komerciniais tikslais ir yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka iš

priešingos šalies gali išreikalauti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, jei garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Jeigu tokie įrodymai per teismo nustatytą terminą nepateikiami be svarbių priežasčių arba atsisakoma leisti jais pasinaudoti, teismas turi teisę priimti sprendimą remdamasis jam pateiktais įrodymais.

50[3] straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės

1. Laikinųjų apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonių taikymą reglamentuoja Civilinio proceso kodeksas ir šis įstatymas.

2. Kai yra pakankamas pagrindas įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo nustatytos teisės, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, būtinas užkirsti kelią gresiantiems neteisėtiems veiksmams, neteisėtiems veiksmams skubiai nutraukti ir teismo galutiniam sprendimui įvykdyti, tai yra:

1) uždrausti asmenims daryti gresiantį šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;

2) įpareigoti asmenis laikinai nutraukti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;

3) uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises;

4) areštuoti, uždrausti, kad patektų į apyvartą, arba išimti iš apyvartos šio įstatymo nustatytų teisių objektų kopijas ir prekes, jeigu įtariama, kad jos pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises;

5) areštuoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu įtariamų asmenų turtą, kurį turi jie arba tretieji asmenys, įskaitant banko ir kitų kredito įstaigų sąskaitas; taip pat reikalauti pateikti banko, finansinius arba komercinius dokumentus ar sudaryti galimybę susipažinti su šiais dokumentais, jeigu pažeidimas padarytas komerciniu tikslu;

6) taikyti kitas Civilinio proceso kodekso nustatytas priemones.

3. Jeigu pritaikytos šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos laikinosios apsaugos priemonės yra pažeidžiamos ir pažeidimas tęsiamas, teismas gali įpareigoti pažeidimo darymu įtariamus asmenis pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą asmeniui, prašiusiam taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

4. Teismas turi teisę įpareigoti asmenį, kuris prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pateikti visus pagrįstai turimus įrodymus, kurie galėtų pakankamai įtikinti, kad jis ar asmuo, kurio interesais prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra pagal šį įstatymą nustatytų teisių turėtojas ar naudotojas ir kad pareiškėjo teisė pažeidžiama arba kad gresia toks pažeidimas.

5. Teismas asmens, pateikusio visus pagrįstai turimus ir jo reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, kad buvo pažeistos arba gresia, kad bus pažeistos, šio įstatymo nustatytos teisės, prašymu gali taikyti laikinąsias apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemones, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga, ir taip užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, tai yra:

1) išsamiai aprašyti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes ir jas sulaikyti arba tik aprašyti;

2) areštuoti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius, prireikus – medžiagas ir priemones, kurios yra naudojamos jų gamybai ir (arba) platinimui, bei su jomis susijusius dokumentus ir juos paimti;

3) taikyti kitas skubias ir veiksmingas laikinąsias priemones, numatytas Civilinio proceso kodekse.

6. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomą žalą pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, t. y. iš karto tas priemones pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklausytam, laikinosios apsaugos priemonės gali būti peržiūrėtos siekiant per protingą terminą po pranešimo apie priemonių pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.

7. Jeigu teismas taikytas laikinąsias apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstos dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar

neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tų priemonių taikymo.

50[4] straipsnis. Atkuriamosios priemonės

1. Šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti atšaukti, išimti iš apyvartos prekes taip, kad jiems nebūtų padaryta žala ir būtų užtikrinta jų teisių apsauga (pvz., perdirbti į kitas prekes ar taikyti panašias priemones), ar sunaikinti prekes, kurias teismas nustatė kaip pažeidžiančias šio įstatymo nustatytas teises, o prireikus – ir medžiagas bei priemones, daugiausia naudojamas nurodytiems objektams sukurti ar gaminti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos nepaisant kitų asmens, prašančio taikyti šias priemones, žalos, atsiradusios dėl jo teisių pažeidimo, atlyginimo reikalavimų. Šios priemonės taikomos neatlygintinai, pažeidėjo lėšomis, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumo ir taikomos priemonės santykį bei trečiųjų asmenų teisėtus interesus.

51 straipsnis. Turtinės žalos atlyginimas

1. Turtinės žalos atlyginimo tvarką reglamentuoja Civilinis kodeksas ir šis įstatymas.

2. Nustatydamas dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo faktiškai atsiradusios žalos (nuostolių) dydį, teismas atsižvelgia į pažeidimo esmę, padarytos žalos dydį, negautas pajamas, turėtas išlaidas, kitas svarbias aplinkybes. Pažeidėjo gauta nauda šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali būti pripažinta nuostoliais. Šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančios prekės gali būti perduotos tų teisių turėtojams šių prašymu.

3. Šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų negautų pajamų dydis nustatomas atsižvelgiant į tai, kokios pajamos būtų gautos teisėtai naudojantis šio įstatymo saugomu prekių ženklu (t. y. į atlyginimą, kuris paprastai mokamas už teisėtą ženklo naudojimą), taip pat į konkrečias aplinkybes, kurios galėjo sudaryti sąlygas pajamoms gauti (teisių turėtojų atlikti darbai, panaudotos priemonės, derybos dėl ženklo naudojimo sutarčių sudarymo ir kita).

4. Vietoj žalos (nuostolių), faktiškai atsiradusios dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, atlyginimo šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti atlyginimo, kuris turėjo būti sumokėtas, jeigu pažeidėjas būtų teisėtai naudojęs prekių ženklą (t. y. gavęs leidimą), o kai yra pažeidėjo tyčia ar didelis neatsargumas, – iki dviejų kartų didesnio šio atlyginimo.

5. Kai pažeidėjas atlieka veiksmus nežinodamas ir neturėdamas žinoti, kad jis pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises (t. y. jo veiksmuose nėra kaltės), teismas šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali išreikalauti iš pažeidėjo gautą naudą. Pažeidėjo gauta nauda laikoma visa tai, ką pažeidėjas sutaupė ir (ar) gavo pažeisdamas šio įstatymo nustatytas teises. Pažeidėjo gauta nauda nustatoma ir išieškoma neatsižvelgiant į tai, ar pats teisių turėtojas tokią naudą, kokią gavo pažeidėjas, būtų gavęs, ar ne. Nustatant pažeidėjo gautą naudą, teisių turėtojas turi pateikti tik tuos įrodymus, kurie patvirtintų pažeidėjo gautas bendras pajamas; kokia yra pažeidėjo grynoji nauda (nauda, atskaičius išlaidas), turi įrodyti pats pažeidėjas.

51[1] straipsnis. Teismo sprendimo paskelbimas

Priimantis sprendimą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo teismas šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją savo lėšomis paskelbti informaciją apie priimtą sprendimą, įskaitant viso ar dalies sprendimo paskelbimą visuomenės informavimo priemonėse ar kitokiu būdu. Teismo sprendimas arba informacija apie priimtą teismo sprendimą gali būti paskelbta po teismo sprendimo įsiteisėjimo, jeigu teismas nenustato kitaip. Teismo sprendimo paskelbimo būdas ir kiek skelbti nustatoma pačiame sprendime. Šio įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti, kad pažeidėjas iš anksto sumokėtų į teismo nurodytą sąskaitą pinigų sumą, reikalingą informacijai apie priimtą teismo sprendimą ar teismo sprendimui paskelbti.

52 straipsnis. Muitinės priežiūros priemonių taikymas

Neteisėtai prekių ženklu pažymėtoms prekėms (t. y. šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančioms prekėms), kurios importuojamos iš trečiųjų valstybių į Lietuvos Respubliką arba iš jos eksportuojamos į trečiąsias valstybes, turi būti taikomos Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytos muitinės priežiūros priemonės.

53 straipsnis. Baudžiamoji atsakomybė už ženklo savininko teisių pažeidimą

Baudžiamąją atsakomybę už ženklo savininko teisių pažeidimą nustato Lietuvos Respublikos baudžiamasis kodeksas.“

2 straipsnis. Įstatymo 56 straipsnio papildymas

1. Papildyti 56 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„**56 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas**“.

2. Papildyti 56 straipsnį 3 dalimi:

„3. Šio įstatymo 49 straipsnio 2 dalies 4 punkto, 50 straipsnio 1–4 dalys, 50^1, 50^2, 50^3, 50^4, 51, 51^1 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi ir teisių į geografines nuorodas gynimui.“

3 straipsnis. Įstatymo priedo papildymas

Papildyti Įstatymo priedą 3 punktu:

„3. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS